

**Raftul
Denisei**

Colecție coordonată de
DENISA COMĂNESCU

Melanie Benjamin California Golden

Traducere din engleză și note de
ALINA CÂRÂC

HUMANITAS
fiction

Redactor: Anca Dumitru
Coperta: Angela Rotaru
Tehnoredactor: Manuela Măxineanu
Corector: Raluca Popescu
DTP: Dragoș Dumitrescu, Veronica Dinu

Tipărit la Artprint

MELANIE BENJAMIN
CALIFORNIA GOLDEN

Copyright © 2023 by Melanie Benjamin
All rights reserved.

This edition published by arrangement with
Delacorte Press, an imprint of Random House,
a division of Penguin Random House LLC.

© HUMANITAS FICTION, 2026,
pentru prezenta versiune în limba română

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BENJAMIN, MELANIE
California Golden / Melanie Benjamin; trad. din engleză
și note de Alina Cârâc. – București: Humanitas Fiction, 2026
ISBN 978-606-097-812-1
I. Cârâc, Alina (trad.; note)
821.111

EDITURA HUMANITAS FICTION
Piața Presei Libere 1, 013701 București, România
tel. 021.408.83.50, fax 021.408.83.51
www.humanitas.ro

Comenzi online: www.libhumanitas.ro
Comenzi prin e-mail: vanzari@libhumanitas.ro
Comenzi telefonice: 0723.684.194

*Pentru Emily,
cea mai puternică femeie pe care o cunosc*

CARTEA ÎNTÂI
Mindy și Ginger

1964

Valul a dat și valul a luat – așa grăia Zeul Surfingului în fiecare dimineață, la prânz și seara, în biserica sa care e universul, planeta, California, plaja, talazurile. În această zi sfântă valul cu siguranță va da.

Nisipul răcoros i se risipea, moale ca zahărul, printre degetele picioarelor, iar soarele californian era suportabil, nu dogorător, fiind luna februarie. Și totuși ziua era suficient de caldă pentru ca fetelor în costume de baie colorate intens și băieților în pantaloni scurți de surfing să nu li se facă pielea de găină pe când dansau *twist*, *shimmy* și *hand jiving*¹ pe muzica tânguitoare produsă de chitarele electrice ale lui Dick Dale și Del-Tones². Una dintre fete purta bikini cu franjuri lungi, ce tremurau însuflețiți atunci când ea se răsucea atât de repede, că te minunai că nu-și frânge bazinul.

Mindy surâse, contemplând priveliștea, apoi se răsuci și execută două mișcări împreună cu unul dintre băieții bine făcuți care-i intraseră pe orbită, căci azi se simțea precum însuși soarele, radiind bucurie și satisfacție. Dansă un pic

---

1. Dansuri specifice anilor 1960.

2. Richard Anthony Monsour (1937–2019), cunoscut ca Dick Dale în cariera sa muzicală, a fost pionierul muzicii surf-rock. A cântat împreună cu Del-Tones.

watusi, niște *pony* și *mashed potato*¹. Ridicându-și chipul spre partenerul său ceresc cu un salut frățesc, întoarse spatele valurilor ce mușcau din întinsa plajă Paradise Cove, pitită între pereți stâncoși înalți și un dig de lemn dărăpănat.

Dacă nisipul părea ca zahărul, atunci mingile de plajă săreau înspre cer ca niște dropsuri mari de mentă și bomboane gumate, colorate. Plăci de surf zăceau înfipite în nisip ca tot atâtea totemuri. Dick Dale și băieții lui – toți îmbrăcați în cămăși hawaiiene și scuturându-și capetele cu păr tuns scurt la dreapta și la stânga, în ritm – continuau să pună mult suflet în melodia *Let's Go Trippin'*. Muzica, produsă de instrumentele electrice plângăcioase, aproape acoperea bubuitul valurilor care se izbeau de stâlpii de beton ai digului.

Așa viață zic și eu, se gândi Mindy, surâzând larg spre ceilalți puștani, care îi răspunseră cu aceeași bucurie, toți întâmpinând-o cu orbitoare zâmbete californiene: dinți uluitor de albi pe fețe bronzate. Și de ce n-ar fi fost fericiți? Erau cu toții superbi, tineri și dansau pe plajă, într-o după-amiază de miercuri. Surprinse privirea surorii sale. Ginger, cu rotunjimile ei, era, firește, înconjurată de tipi care o sorbeau din priviri, însă reuși să-i facă ștregărește cu ochiul lui Mindy.

Așa ar trebui să trăiesc, se gândi Mindy, corectându-se. Apoi, pentru prima dată apăru un mic fir de zăzanie: *Dar de ce să nu fie chiar așa viața mea?*

— Taie! Rămâne!

Regizorul, cocoțat pe scaunul înalt de salvamar, dădu din cap aprobator. Muzica înregistrată se întrerupse brusc, lăsându-i pe Dick Dale și pe cei de la Del-Tones să zdrăngăneasă chitare electrice scoase din priză.

— Cu asta am încheiat pe ziua de azi, fetelor și băieților, continuă regizorul, vocea răsunându-i distorsionat prin

---

1. Dansuri specifice anilor 1960.

megafonul ieftin. Ne vedem mâine, la aceeași oră, în același loc, și să purtați exact ce aveți azi pe voi.

Se dezlănțui un vacarm de pălăvrăgeli și râsete, iar oamenii din echipă începură să strângă cabluri, să scoată din priză generatoarele zumzăitoare și să împingă aparatele de filmat pe rampa șubredă de lemn până în cortul care le apăra de aerul sărat al nopții. Cei doi protagoniști ai filmului trecură repejor peste dunele de nisip aduse cu camionul, îndreptându-se spre rulotele lor, în timp ce asistenții le puneau halate de frotir pe umeri, acoperindu-le trupurile străvezii de vedete de cinema, boite cu straturi de fard, atât de deosebite de bronzul natural al localnicilor, inclusiv al lui Mindy. Chicoti pe înfundate la penibila coafură a eroinei, un turnuleț ce sfida gravitatea, înclieat cu fixativ ca nu cumva vreun fir de păr să fie deranjat de briza oceanului. Mindy avea părul blond, decolorat de soare până aproape de alb, suficient de scurt pentru a și-l aranja doar trecându-și degetele prin el.

În vreme ce Dick Dale și trupa lui își strângeau instrumentele, Mindy se repezi să ia un pulover pe care îl dosise în spatele unei boxe și să și-l tragă peste costumul de baie. Soarele se lăsase brusc.

— Hei, Mindy, unde te duci? o întrebă Paula, fata cu bikiniul franjurat, care tocmai se apropia în fugă.

Paula nu era o figurantă ca Mindy și gașca ei; juca un personaj cu nume în film. Practic era vedetă de cinema! De ce i se adresa oare?

— Nu știi exact. De obicei mă duc acasă sau petrec noaptea în altă parte, zise Mindy. De ce?

— Unii dintre noi ne-am făcut tabăra aici, pe plajă, îi răspunse Paula.

Genele ei false te vrăjeau pur și simplu, părând firișoare de alge, atât de lungi, că-i atingeau sprâncenele. Mindy, precum toți ceilalți figuranți, nu purta machiaj. Nu se afla niciodată suficient de aproape de camera de filmat ca să aibă

nevoie de așa ceva. Iar când era în apă, dublând-o pe vedeta feminină în scenele de surfing, o perucă puturoasă îi trona pe cap.

Paula chicoti fără motiv; era una dintre acele fete din California de sud numai zâmbete și voie bună, mereu gata să fie descoperită sau să pozeze în fața unei camere.

— Ce sens are să te întorci într-o cameră, când putem face un foc aici și să stăm toată noaptea? E super. Ar trebui să ni te alături și tu. Am putea chiar să facem autostopul până la Whisky a Go Go¹. Știu pe cineva care cântă acolo.

— Dar nu am cu ce să mă îmbrac pentru așa ceva! oftă Mindy și roși.

Așa și era; garderoba ei era jalnică în comparație cu pantalonii capri sau cu fustele mini cochete și la modă ale celorlalte fete, asortate cu bentițe de același fel. Iar Whisky a Go Go? Clubul se deschisese abia de o lună, însă deja era *locul* unde să fii văzut în Los Angeles. Locul în care vedete în devenire, în cizmulite albe, se cuplau cu băieții ce conduceau mașini decapotabile. Acolo mergeau toate odraslele starurilor de cinema.

O distanță ca de la cer la pământ față de viața pe care o ducea Mindy Donnelly.

— Ei, dăm iama pe la recuzite și-o să-ți găsec eu ceva nostim. Hai, o să ne distrăm grozav. Pe urmă venim aici, să petrecem noaptea pe plajă și aprindem un foc de tabără. O grămadă de tineri fac asta.

Mindy își dădu seama că are dreptate; nimeni nu se grăbea să se ducă la mașini, de obicei cei din distribuție își trăgeau pe ei pulovere și pantaloni sau blugi, fetele își scuturau nisipul din păr, băieții cărau bușteni dintr-un loc pe care Mindy nu-l observase, iar cineva număra cu glas tare

---

1. Club de noapte din Los Angeles, considerat prima discotecă americană.

câți hamburgeri să cumpere de la ghereta aflată mai sus, la șosea. Se gândi la cât de mult are de condus până acasă, și apoi dimineața înapoi – sau la alternativa dezagreabilă pe care se străduise cât putuse s-o evite –, și-și mușcă buza.

Dar cu coada ochiului o zări pe soră-sa.

Deja gașca obișnuită își aducea plăcile ca să prindă ultimele creste de val înainte de se îndrepta spre cabana aia dezgustătoare de la Malibu. Ginger îi făcu nerăbdătoare semn cu mâna.

— Stai puțin, trebuie să vorbesc cu soră-mea. Nu plecați fără mine! îi strigă Mindy peste umăr Paulei, care aprobă cu un surâs luminos.

— Hai, zise Ginger când Mindy ajunse la ea. O să pierdem valurile.

— Unii dintre tipi merg la Whisky a Go Go, apoi rămân aici pe plajă. Bănuiesc că fac asta des – n-am știut până acum! M-au invitat să stau cu ei în seara asta. Chiar dacă încercase să spună totul foarte dezinvolt, păstrându-și calmul, Mindy Donnelly încă se minuna de idee. Echipa de filmare să-i ceară să li se alătore! Ar trebui să rămâi și tu – o să fie distracție mare!

— Distracție mare? O voce bărbătească, mustind de dispreț ca valurile de spumă, o făcu pe Mindy să se crispeze. Crezi că dacă te duci cu ageamii ăia o să te distrezi? o provocă Riley, străpungându-i pielea cu ochii lui întunecați. Dumnezeuule, Mindy! Ești o surferiță adevărată, ai câștigat Makaha¹. Ce mama naibii, ești fiica lui Carol Donnelly. E în regulă să le iei banii și să le mănânci mâncarea, dar nu-i lăsa să te corupă. Ești prea bună pentru așa ceva.

Mindy roși la avalanșa de complimente neașteptate, căci Tom Riley nu era cunoscut ca omul care să laude un alt

---

1. Competiție anuală de surfing, desfășurată la Makaha, Hawaii, între anii 1954–1971.

surfer decât pe sine însuși, și chiar își aminti de o perioadă când nu părea deloc impresionat de ea. Și totuși refuză să-i permită să-i strice cheful.

— Sunt copii. Copii drăguți. *Copii pe bune*, vru să adauge. *Adolescenți – iar eu n-am fost nicicând adolescentă, nu cu adevărat. Până acum.*

Cu asta se luptase toată ziua, înainte de a capitula în timpul mării scene cu petrecerea de pe plajă pe care tocmai o filmaseră. Sentimentul că i se oferea un dar, chiar dacă era unul de celoid, la fel de fals ca și protagoniștii de treizeci de ani, care pretindeau că au șaptesprezece. Iar darul era posibilitatea unei vieți *normale*, o viață tipică de adolescent din California, așa cum descoperea în reviste, auzea din cântece și vedea la televizor sau în filme ca acela la care lucra acum. Întâlniri la *drive-in*-uri, băieți ducându-ți ghiozdanul la școală în timp ce tu nu făceai altceva decât să arăți minunat în fustă, cu bluză și jachetă asortate, serbări școlare pe teme protestești, discuri ascultate în camera ta în timp ce prietenele își vopsesc unghiile și încearcă frizuri noi sau sună la mișto diverși băieți, picnicuri pe plajă (picnicuri de-adevărat, cu sandviciuri împachetate în hârtie cerată și chipsuri, nu alge marinate și pește prins în amurg, abia curățat de solzi și gătit întreg într-o tigaie la foc de lemne aduse de apă). Părinți căroră le păsa suficient ca să te pedepsească, dacă veneai acasă târziu, după ce te giugiuleai cu prietenul într-o mașină decapotabilă – *fun fun fun til her daddy takes the T-bird away*¹.

Nu genul de viață pe care îl dusesese ea. Și deodată Paula deschisese o ușă. Avea curajul să pășească dincolo, prin această ușă?

— Dumnezeu mare, Mindy, continuă s-o dăscălească, convins că fata îl va asculta, căci așa făceau toți, se aruncau

---

1. Vers dintr-un cântec al grupului californian The Beach Boys.

la picioarele Zeului Surfingului cerșind chiar și fărâme din nesfârșitele sale cugetări despre sine, despre valuri, despre viață, exact în această ordine.

— Nu te vinde ieftin, puîșor, o îndemnă Tom. Hai cu noi, hai să prindem ultimele valuri, și pe urmă să părăsim locul cu demnitatea intactă.

— Să dormi într-o șandrama care miroase a gură de canal, să spargi nuci de cocos cu care să rezști până mâine, când ne întoarcem și ne îndopăm la masa de pe platou, replică Mindy. Da, asta zic și eu demnitate.

Ochii lui Ginger se căscară la auzul exploziei neașteptate a surorii sale. Nimeni nu i se adresa lui Tom Riley astfel, darămite o fetiță!

— Vorbești de o viață sfântă ca și când ar fi ceva de care să-ți fie rușine, replică Tom pe tonul cel mai seducător și rezonabil posibil. Era în stare să își moduleze vocea în feluri nemaipomenite, Mindy trebui să recunoască. O folosea ca pe un instrument. Tu, fata lui Carol Donnelly.

— Termină cu chestia asta. Mă cheamă Mindy. Hai și tu, Ginger, spuse și îi întinse mâna surorii sale. Să mergem cu Paula! O să ne găsească ea ceva de îmbrăcat pentru club. Ceva nostim.

— Mama voastră ar fi scârbită, decretă Tom. Până și Zeul Surfingului îi purta respect lui Carol Donnelly, iar acest respect se prelungea, când și când, și asupra fetelor ei. Tom se purta ca dracu' cu majoritatea surferițelor, dar era tolerant cu Mindy și Ginger. O cuprinse posesiv cu brațul pe Ginger, care nu protestă.

Cu toate acestea se uită întrebător la soră-sa.

Tom își lăsă mâna să aluneca mai jos, prinzând-o pe Ginger de talie, fără s-o scape din ochi pe Mindy. Și ea își aminti de o altă ocazie când se aflaseră în aceeași situație – adversari, cu soră-sa la mijloc ca premiu. Mindy câștigase atunci.

Sau nu?

— Ginger, hai cu mine, repetă Mindy. O să ne distrăm bine.

— Ginger, nu mânca din mărul pe care sora ta, Eva ți-l întinde. Mărul burgheziei. Al ageamiilor, dacă e să le spunem așa.

Ginger nu-i dădu la o parte brațul lui Tom. Stătea acolo așa frumoasă, cu părul ei lung și blond, o nuanță mai închisă decât al lui Mindy, și formele rotunjite revărsându-i-se din costumul de baie. Forme pentru care Mindy o invidia, cu excepția momentelor când se afla în apă și trupul ei firav, suplu reprezenta un avantaj.

Ginger o privi rugător pe Mindy.

— Hai cu noi, Mindy, bine? Nu vreau să merg acolo fără tine – hai cu noi, ca întotdeauna. Hai să mergem și gata.

Ceilalți tipi începuseră deja să înainteze pe plăcile de surf, în ocean. Dacă Mindy o abandona pe Ginger, aceasta o să rămână de capul ei. Lui Mindy nu-i era frică să fie pe valuri alături de ceilalți tipi. Știa că e în stare să se țină pe picioare indiferent ce ar încerca alții – să i se vâre în față pe val, să se repeadă în ea „ca din greșeală“. Dar Ginger nu era atât de pricepută ca ea.

— Nu. Mă duc cu gașca. O să mă distrez. O să petrec o seară ca un om normal și asta ar trebui să faci și tu.

— Ne vedem mai încolo, trădătoare! Tom o târî pe Ginger, în pas săltat, spre placa lui.

— Ginger, vino cu mine, o rugă încă o dată Mindy.

Să fie acesta oare unul dintre acele momente despre care citise prin cărți – moment care marchează o cotitură în viață; la care se va uita mai târziu și va recunoaște că exact atunci s-a schimbat totul? Primise cu brațele deschise acest sentiment înainte vreme, când i se aplicase ei. Dar acum, că sora ei mai mică se găsea prinsă în el, simți că o cuprinde panica. Ginger – după ce se întoarse și îi aruncă o ultimă privire lui Mindy – începu să vâslească împreună cu ceilalți pentru a